

Jubilæum 2022

KFUKS Sociale Arbejde

-1947-

75 ÅR

-2022-

OMSORG, HANDLING & HÅB

Velkommen til 75 år med omsorg, handling og håb

KFUKs Sociale Arbejde fylder 75 år i 2022, og det markerer vi på mange forskellige måder i løbet af året. Gadefester for brugere og medarbejdere, festgudstjenester, en jubilæumspodcast, en frokost for vores trofaste medlemmer og det blad, du sidder med i hånden, er blot nogle af de aktiviteter, vi inviterer til for at markere, at organisationen har været her i 75 år.

Det lykkeligste ville naturligvis være, hvis vi kunne se tilbage på de seneste 75 år og sige, at vi har gjort det godt, løst opgaven og kan lukke organisationen.

Desværre er det ikke sådan, virkeligheden ser ud. Der er mere brug for KFUKs Sociale Arbejde end nogensinde før. De sociale udfordringer i Danmark er blevet mere komplekse, det danske velfærdssamfunds sikkerhedsnet er ikke så fintmasket endda og verden er blevet mindre, så vi nu også møder mennesker fra hele verden i vores tilbud.

Der er mange, som falder imellem forskellige indsatser, eller som slet ikke når frem til den hjælp, samfundet kan tilbyde. Psykisk sygdom, hjemløshed, prostitution, misbrug, voldsudsathed eller en blanding af det hele ødelægger mindst ligeså meget for mennesker i 2022, som det gjorde i 1947. Udfordringerne er også

blevet mere synlige i vores digitale virkelighed, og dermed risikerer stigmatiseringen af mennesker, der har det svært, at blive så meget desto mere tydelig.

I KFUKs Sociale Arbejde plejer vi at sige, at hvis du savner nogen at snakke med, kan du altid snakke med os. Vi har åbent, også når andre har lukket og vi er her af en eneste årsag:

Vi skal se behovet, når det er der, og handle på det. Og det gør vi også de næste 75 år, eller indtil der ikke er behov for os længere.

På de næste 36 sider kan du læse om vores arbejde gennem 75 år, men vi opholder os også i nutiden og kigger lidt ind i fremtiden. Du kan møde nogle af vores kloge og kompetente nuværende og tidligere medarbejdere, frivillige og brugere.

Vi håber, du har lyst til at læse med, og der er selvfølgelig også flere forslag til, hvordan du kan støtte vores arbejde, så vi er godt rustet til de næste 75 år.

Mange venlige hilsner
Ann-Sofie Bech von Hielmcrone
Generalsekretær i KFUKs
Sociale Arbejde

Jubilæum 2022

udgives af KFUKs Sociale Arbejde

Redaktion:

Ann-Sofie Bech von Hielmcrone
(ansvarshavende),
Pernille Kjær Jessen og
Mie Mølbæk Møller

Henvendelser bedes rettet til:

post@kfuksa.dk

KFUKS SOCIALE ARBEJDE

www.kfuksa.dk

Billedet på forsiden viser en del af Gasværksvej, der med sin centrale beliggenhed på Vesterbro har dannet ramme for meget socialt arbejde igennem tiden. Reden København ligger på Gasværksvej.

Fra Kiosk H til professionel NGO:

Et historisk rids - socialt arbejde gennem 75 år

FØR BEGYNDELSEN

KFUKs

Sociale Arbejde har, som navnet indikerer, rødder i KFUK. Selvom organisationen i dag ikke har direkte tilknytning til KFUK, så er historien vigtig for at forstå, hvordan KFUKs Sociale Arbejde fandt vej til verden.

Social indsats har altid været et naturligt led af KFUKs arbejde – lige fra KFUK blev stiftet i 1883 "blev der givet personlig hjælp og økonomisk støtte til faldne og fattige, til syge og gamle". Men det var først i 1893, at det sociale spørgsmål blev taget op til forhandling ved et af de store fællesmøder på landsbasis. Her lød en kraftig opfordring til de unge om at tage deres opgave op i det borgerlige samfund. Et af emnerne på KFUKs landsledermøde i 1904 var: "Kvindens opgave i det offentlige liv". I de efterhånden mange lokale foreninger blev der af medlemmerne taget mange opgaver op. Et nyt socialt arbejde blev taget op i KFUKs Hovedforening i København i 1922 – KFUKs velfærdstjeneste – "til hjælp og værn for unge kvinder, som på forskellig måde kom i vanskelige forhold". En sekretær, fru Ellen Nørregaard, blev antaget og derved blev det muligt at organisere "velfærdsarbejdet" i nøje samarbejde med offentlige myndigheder og institutioner. Arbejdet voksede og flere medarbejdere blev antaget. Et "gæstehjem" blev åbnet i KFUKs ejendom. I 1925 blev det nødvendigt at udskille arbejdet som en selvstændig virksomhed under navn af "Danske Kvinders Velfærd".

Efter 2. verdenskrig blev det nærliggende at overveje, om vi på landsbasis kunne løfte en større fælles opgave. I vore overvejelser indgik en opfordring fra "Danske Kvinders Velfærd" til at videreføre det sidste led af DKVs arbejde – "rejsehjælp til unge piger af alle nationaliteter, som af en eller anden grund ikke selv kunne klare problemerne". Efter adskillige forhandlinger overtog KFUK i Danmark igen arbejdet og "KFUKs Rejseværn" (nu KFUKs Sociale Arbejde) blev stiftet 1/7-1947 (*Uddrag fra 'Sådan startede det' – af Else Brostrøm, forhenværende landssekretær for KFUKs Sociale Arbejde ifm. 25 års jubilæum*).

1.juli – KFUKs Rejseværn grundlægges og overtager Kiosk H (Banegårdstjenesten) og Gæstehjemmet i Stampesgade (Herberg bag hovedbanegården) fra Danske Kvinders Velfærd.

Kiosk H var blevet stillet gratis til rådighed af DSB. Den lå inde midt i Hovedbanegården og blev kaldt "Øen". Gæstehjemmet tog imod alle køn og nationaliteter. Man kan sige at banegårdstjenesten og gæstehjemmet havde en bred målgruppe, hvor alle der kunne have brug for hjælp, kunne få det. En af de frivillige medarbejdere gennem en lang årrække fortalte i 1972, at hun fra uge til uge havde glædet sig til sine faste vagter i kiosken, for der kom så forskelligartede opgaver; den ene dag var det en ung mor, der rejste med små børn, og som måske skulle vente i timer på næste togforbindelse, den anden dag var det et ældre menneske, der havde brug for en håndsrækning, andre gange var det en hjemløs pige, der manglede tag over hovedet. Ofte drejede de rejsendes forespørgsler om mulighederne for at finde beskæftigelse i storbyen, og mange gange er det lykkedes gennem Rejseværnets lejlighed i Stampesgade og senere gennem KFUKs Sociale Arbejdes hjælpecenter Lindevangen at skaffe både tag over hovedet og beskæftigelse.

1947

1964

Rejeindkvarteringen (fritidsklub for piger, der kom rejsende for at tjene lidt penge ved at pille rejer) i Christianshåb på Grønland oprettet og udviklet ved hjælp fra Dronning Ingrid

1952

Fritidshjemmet i Flensborg åbnes og drives sammen med Dansk KFUK

Den første "børneparkering" startes op i Christi-anshåb på Grønland. Det viste sig, at byens egne kvinder også ville tjene penge – de manglede dog et sted at få deres børn passet, når de tog på arbejde. Til daglig kom ca. 80 børn i parkeringen og blev passet gratis. Parkeringen blev efter kl. 19 til en klub for de tilrejsende og byens egne piger.

1968

Familiehøjskolen Skærgården åbnede i efteråret i Lind ved Herning som **Danmarks første familiehøjskole**. Idéen til højskolen opstod i det civile KFUK, hos formand Meta Hareskov, men fællesbestyrelsen for KFUK og KFUM ville ikke gå med i arbejdet – derfor blev KFUKs Sociale Arbejde spurgt om vi gik ind for idéen – og det gjorde vi. 4 års fundraisingarbejde tog det. Familiehøjskolen var fortrinsvis for mødre og børn, men der måtte også komme fædre. Plads til ca. 60 elever og 60 børn. Mens forældrene deltog i højskoleundervisningen, kunne børnene være i både vuggestue, børnehave, fritidshjem eller skole – det var alt sammen en del af Familiehøjskolen.

1972

1970

Herberget Lindevangen på Frederiksberg åbnes, som reaktion på et overfyldt gæstehjem i Stampesgade. Fra 5 værelser i Stampesgade til 30 værelser på Lindevangen. Bygningen havde før huset Lindevangshjemmet, et pigehjem for unge piger med sociale vanskeligheder.

Mænd og kvinder boede dør om dør, hvilket dengang var højst usædvanligt. Man undgik dog de helt store problemer, og der var endda eksempler på, at nogle par mødte hinanden her og senere flyttede sammen i en lejlighed ude i byen. Ind imellem var der også bryllup med stor fest for beboere og brudepar.

KFUKs Sociale Arbejde havde egentlig ikke råd til bygningen – den blev i starten lejet for 75.000 kr/år, men blev erhvervet i 1972. Efter 2 års lejeperiode skulle bygningen sælges og KFUKs Sociale Arbejde gennemgik en lang sag med udlejer, da vi havde lagt over 600.000 kr. i renoveringsomkostninger og derfor var en del af hvorfor ejendommen var steget i værdi. 8 dage havde man til at fremskaffe 1,8 millioner kroner, som sælger krævede for bygningen. Og på mirakuløs vis blev det samlet ind med hjælp fra De Samvirkende Menighedsplejer, Helsefonden, Kofoeds Skole, Bikuben og alle organisationens støttemedlemmer.

Kontaktcentret i Saxogade åbner i juli (Flytter i 1983 til Valdemarsgade i det gamle Kong Christian den IXs og Dronning Louises Jubilæumsasyl), som stadig er rammerne for Kontaktcentret Vesterbro i dag)

Kontaktcentret Vesterbro startede på 40m² i Saxogade i en nedlagt købmandsbutik med støtte fra Socialministeriet. Det skulle være et "være-, spise- og rådgivningssted" for alle, der har brug for det. Det var noget helt nyt dengang.

Selv statsministeren, Anker Jørgensen, lagde mærke til den forskel Kontaktcentret gjorde. Ved et besøg i det lille lokale på Vesterbro, fortalte der om administration af pengene, om nogle enkelte skæbner og om hvad der lykkeligvis kunne opleves engang imellem. Anker Jørgensen udtrykte tydeligt sin beundring og sagde til den anden politiker: **"Og det gør de her – under de primitive forhold – og for så få penge. Og tænk så på vore 'paladser', og hvad der opnås der!"**

1973

1977

Første nummer af KFUKs Sociale Arbejdes medlemsblad Budstikken udkommer 1. juni.

1978

Første årsmøde (nu: generalforsamling) afholdt i 1978 på Nyborg Strand

1976

Nødherberget IGDLO (som betyder "Huset") i Godthåb, Grønland (for mænd og kvinder).

- Allu, familiecenteret i Lichtenau, Grønland åbner og får i 1982 egen bestyrelse. Oprettet med hjælp fra Dronning Ingrid, "Det Kongelige Grønlands Fond" og "Dronning Margrethe og Prins Henriks Fond". Alle medarbejdere, ledere og bestyrelser var fra Grønland.

FRISTEDET
i Oehlenschlägergade
(for mænd og kvinder).

1981

Kiosk H lukker
ifm. renovering af
Hovedbanegården.

1983

1983

REDEEN (senere **Reden København**) åbner på Halmtorvet, midt i 'minefeltet' af pornobutikker, massageklinikker og bordeller (senere Reden København på Gasværksvej). **Reden fungerer som et frirum for kvinder i misbrug og prostitution.**

Reden København er i dag både et skadesreducerende være- og rådgivningssted, hvor kvinderne kan få en pause fra det hektiske miljø på gaden og få gratis rådgivning og støtte til at skabe en bedre livssituation for sig selv. Der er mulighed for akut overnatning.

I 70'erne begyndte landskabet omkring Istedgade at ændre sig bestandigt. Mange butikker stod tomme pga. en kommende sanering af området mellem Gasværksvej og Hovedbanegården, så de forretningsdrivende på Istedgade havde søgt forretningslokaler andre steder. Ingen turde leje lokalerne på Istedgade – og dog! Billedpornografien var lige blevet frigivet, så i løbet af kort tid var forretningerne omdannet til pornobutikker, live-shows, massageklinikker og bordeller. Samtidig havde stofferne også fået frit spil i området og derfor blev behovet for Reden etableret endnu mere i disse år.

I tilknytning til Reden var der også et afrusningstilbud på Sankt Lukas stiftelsen i Hellerup (HUSET) samt et behandlingstilbud i Nordjylland (SKOVMARKEN), der dog viste sig at være for langt væk. I takt med at det offentlige fik mere fokus på misbrugsbehandling stoppede afrusningstilbuddet.

Tisvildehus erhverves af KSA.

1985/86

Genbrugsbutikken på Istedgade 57 åbnede den 30. oktober (et samarbejde med DMS/Santalmissionen og KFUKSA) samt genbrugsbutik i Struer, der donerer overskud til KFUKs Sociale Arbejde.

Prolinjen etableres. Anonym telefonlinje, som er åben for kvinder der arbejder på massageklinikker og escortbureauer. Den bliver senere overtaget af Socialstyrelsen.

1993

1993

1990

Dueslaget åbner i 'brevduefolkets gamle, forfaldne totalisatorbygning – **REDEN Odense i dag**

En socialrådgiverstuderende ved Den sociale Højskole i Odense havde i foråret 1989 lavet et projekt om 'opsøgende arbejde i gadeprostitutionsmiljøet i Odense'. I den anledning besøgte hun Reden (i København red.) og fik derved idéen til at etablere et lignende hjælpearbejde i sin egen by. Hun bad KFUKs Sociale Arbejde om hjælp til det. Det specielle var, at hun oven i købet havde nogle lokaler til dette projekt i form af et tilbud om gratis overtagelse af et nedlagt duetotalisator. Efter en ombygning ville den være egnet til formålet. Efter et besøg på stedet blev navnet Dueslaget foreslået til den nye institution som en pendant til Reden på Vesterbro.

Beskrivelse fra Fyens Stiftstidende 1992 (citeret i Månedsbrev fra feb 1992): "Dueslaget er et værested for Ridehusgadekvarterets prostituerede, et fristed hvor de er velkomne til at dumpe ind... Her kan de få sig en kop dampende varm kaffe eller te og møde medmennesker, der tilbyder dem kontakt helt uden foragt, som de ellers er vant til at møde ude i samfundet. Medmennesker, som uafslædelig fortæller dem, at de er gode nok."

Reden International etableres som en del af KFUKs Sociale Arbejde, dengang under navnet Reden-STOP Kvindehandel

Reden International fokuserer på arbejdet med udenlandske kvinder i prostitution og varetager tre hovedopgaver i det sociale arbejde: opsøgende arbejde på gaden på Vesterbro, drift af et døgnbemandet krisecenter for ofre for menneskehandel og bemanding af et mødested for udenlandske kvinder i prostitution sammen med Center mod Menneskehandel.

2002

1996

Reden Aarhus

åbner i Sjællandsgade som det første Redetilbud i Jylland.

2002

Herberget Lærkehøj åbner som noget ret enestående blandt tilbud til samfundets mest udsatte

Lærkehøj blev opført på samme grund som Lindevangen og er et tilbud til hjemløse mænd og kvinder, der har en psykisk lidelse og/eller et aktivt misbrug af alkohol eller stoffer, og som derfor ikke kan være på Lindevangen. Lærkehøj har også en natvarmestue.

2005

Redernes arbejde (i København, Odense og Aarhus) permanentgøres via permanente satspuljemidler.

RedenUng opstartes som projekt under Reden København for at forebygge prostitution gennem undervisning og rådgivning af unge.

RedenUng er en rådgivnings- og vidensportal for unge, der har brug for rådgivning og oplysning om køb og salg af sex, ligesom den også henvender sig til skoleelever, skolelærere og andre fagfolk, der vil vide mere om grænser, gråzoneprostitution og sugardating.

Dueslaget i Odense åbner (botilbud til udsatte kvinder i Odense). Navnet 'Dueslaget' fik man fra Reden Odenses oprindelige navn fra 1990.

2006

2015

2014

Reden Aalborg åbner efter man i lang tid havde ønsket et Rede-tilbud i Nordjylland. Åbningen skete med en konference om prostitution i Redens daværende lokaler på Danmarksgade.

2016

KFUKs Sociale Arbejdes Krisecenter åbnes

Manglen på krisecenterpladser til kvinder, der har været udsat for vold, har fyldt meget i debatten de seneste år, så at udvide med et krisecenter for kvinder både med og uden børn var nødvendigt. Krisecentret var tænkt som et særligt tilbud til kvinder, der var udsat for vold i forbindelse med deres prostitution, men da presset på krisecentrene i København på daværende tidspunkt var meget stort, er det i praksis et normalt krisecenter.

Lærkereden i Aalborg åbner 8. juni

I erkendelse af at alt for mange unge hjemløse kvinder under 30 var udsat for overgreb på almindelige herberg eller decideret fik det værre, åbnede KFUKs Sociale Arbejde et specialiseret tilbud til kvinder i hjemløshed, der er mellem 18-30 år gamle, og har andre sociale udfordringer som eksempelvis ensomhed, vold, udveksling af seksuelle ydelser, mm. Tilbuddet er beliggende i Aalborg og har plads til 8 kvinder, som kan komme fra hele landet.

2020

Redernes Krisecenter Midtjylland åbner i januar

Da Redernes Krisecenter Fyn havde vist sig at gøre en rigtig stor menneskelig såvel som faglig forskel for de kvinder, der tog ophold, åbnede Redernes Krisecenter Midtjylland som endnu et specialiseret tilbud til kvinder udsat for vold med aktivt misbrug og/eller psykiske problemer. Med den kompleksitet i de udfordringer mange udsatte kvinder kæmper med, har det vist sig yderst vigtigt netop at kunne håndtere mange forskellige problemstillinger samme sted.

2022

2019

Redernes Krisecenter Fyn åbner i august. KFUKs Sociale Arbejde havde i mange år efterspurgt et krisecenter, der også kunne rumme misbrug og besluttede at det var nødvendigt at tage sagen i egen hånd.

Redernes Krisecenter er et specialiseret tilbud til kvinder udsat for vold med et aktivt misbrug og/eller psykiske problemer. Et sådant krisecenter har der været brug for, da disse kvinder blev afvist på traditionelle krisecentre. Åbningen af dette krisecenter er derfor en stor milepæl for KFUKs Sociale Arbejde.

2021

Reden Esbjerg åbnes i februar – midt i en Corona pandemi. Ikke desto mindre en vigtig åbning, så vi kan stå til rådighed for socialt udsatte mennesker i Vestjylland.

Siden 70'erne er det gået stærkt, og organisationens aktiviteter er vokset. Det er betegnende, at det altid er sket med udgangspunkt i de nye behov, samfundsudviklingen har skabt. 75 års arbejde for de mest udsatte i samfundet er gået og der er fortsat brug for KFUKs Sociale Arbejde. Vi glæder os til at se hvor fremtidens behov fører os hen.

Et arbejde, der står mit hjerte nær

Lis Ingerslev er formand for bestyrelsen for Reden København, Reden International og KFUKs Sociale Arbejdes Krisecenter. Hun har været direkte engageret i KFUKs Sociale Arbejde siden 1998, men i virkeligheden startede hendes historie med organisationen langt tidligere. Lis har indvilget i at fortælle, hvordan og hvorfor hun har valgt at bruge så stor en del af sin sparsomme fritid på arbejdet for socialt udsatte mennesker.

Jeg har været direkte med i KFUKs Sociale Arbejde siden 1998 - tror jeg nok. Jeg kom på Søster Birthe Norups foranledning ind i bestyrelsen for Reden København - senere også Reden Stop Kvindehandel - men indirekte har jeg været med KFUKs Sociale Arbejde siden min barndom. Jeg er født i 1952 og i 1962 blev min far sognepræst i Eliaskirken på Vesterbros Torv, og jeg blev i en kort årrække spej-

der i 20. division med Fanny Truels Jensen som divisionschef. Min mor Anne Jessen blev hurtigt en del af KFUKs Sociale Arbejde og en god veninde af Fanny. Min mor var i mange år medlem af Landsbestyrelsen, så selvfølgelig blev KFUKs Sociale Arbejde en del af min arv fra Vesterbro, hvor begge mine forældre var engagerede i mødet med udsatte mennesker, alkoholikere og hjemløse især.

*Tisvildehus, som
Lis Ingerslevs mor købte
sammen med
Fanny Truels Jensen*

Tak

Når jeg er blevet ved så længe og stadig har lyst til at forsætte med frivilligt arbejde i KFUKs Sociale Arbejde, skyldes det, at man føler sig godt tilpas med dem man arbejder sammen med. Først og fremmest Hovedkontoret og her skal lyde en kæmpe tak til Helle Jarlmoose (generalsekretær i KFUKs Sociale Arbejde fra 2008-2021) som har stået mig last og brast med støtte, ideer og opbakning i alle årene, altid kompetent, rart og troværdigt, også en tak til mine bestyrelser igen alle årene og især den nuværende, hvor jeg synes vi kompletterer hinanden og tilsammen udgør de kompetencer, der er brug for. Også tak til øvrige formænd for de andre institutioner med hvem der også altid har været et godt og tillidsfuldt samarbejde. Det er nødvendigt for at bevare drivkraften til arbejdet. Og så selvfølgelig tak til de forstandere og ledere og medarbejdere som jeg gennem årene har lært at kende godt og som har nuanceret mit syn på prostitution og udsathed. Også det er med til, at man har lyst til at fortsætte. Til sidst tak for godt humør etc. også i mindre sjove situationer.

Et engagement, der er gået i arv

Min mor var sammen med Fanny engageret i at finde gode mennesker og engagerede ledere til bestyrelserne for de spirende institutioner: Kontaktcentret, Lindevangen, Reden og Skærgården i midtjylland samt på Grønland. De to købte også mere eller mindre på egen hånd Tisvildehus, der var ikke så meget høring i bestyrelser m.m. dengang.

Jeg var med til åbningen af Kontaktcenteret i 1973. Da jeg blev gift i 1975 og flyttede hjemmefra, blev kontakten til KFUKs Sociale Arbejde lagt på hylden. Ikke at jeg ikke hørte om det, men jeg var ikke direkte involveret før i 98, hvor det blev nærværende for mig igen. Vores fire børn var blevet større, arbejdet som lærer mere kendt og jeg følte, at nu var jeg parat til også at gøre indsats på den front – og det er så det, jeg har prøvet på forskellig vis siden da.

Den sociale indignation, der nu i 75 år har præget KFUKs Sociale Arbejde, forbindelsen til den danske folkekirke og troen på det enkelte menneskes værd samt en respekt for det, mine forældre gjorde som præstepar i 32 år på Vesterbros Torv, er grunden til valget. At det li-

ge blev Rederne er mere fordi det var dem der spurgte – det kunne lige så vel have været Kontaktcentret, et arbejde jeg finder utroligt vigtigt.

En lang rejse

Jeg har nu været på en lang rejse med Reden, RI og senest KFUKs Sociale Arbejdes Krisecenter, i en bestyrelse, der blev til flere og igen samlede sig i en, med skiftende formænd og skiftende ledere. Siden jeg selv blev formand har vi haft fire forstandere af Reden og har nu konstitueret den femte, bestyrelsens medlemmer er udskiftet siden den første bestyrelse jeg kom ind i med Søster Birthe Norup som formand. Hele udviklingen har været præget af engagement og stigende professionalisme i organisationen, i bestyrelsen, hos lederne men det grundlæggende engagement i at møde udsatte mennesker i nød på Folkekirkens grund er den samme, og i dag fremstår vores bestyrelses tre institutioner professionelle og med grundigt uddannede medarbejdere og ledere – med hjertet på rette sted, og med ønsket om at kunne gøre noget for vores brugere i den nød, de er i.

Kravene til medarbejdere og ledere er ikke blevet mindre med årene, tværtimod, og det giver bestyrelsen et stort ansvar at kunne være med til at sikre økonomi, uddannelse m.m. og samtidig bevare grunden til, at vi er at finde som aktør på det danske samfunds socialpolitiske landkort. Målet er, at vi fortsat bliver hørt med den stemme, vi gerne vil høres med, og altid på en dybt kvalificeret måde, så vi møder "enhver tids behov", selvom vi nu fylder 75 år.

Når jeg ikke laver frivilligt arbejde i Redernes bestyrelse, passer jeg indtil 8. april mit arbejde som viceskoleleder på N. Zahles Skole, en skole jeg har været knyttet til i næsten 46 år og hvorfra jeg går på pension den 1. april. Jeg tager del i vores 7 børnebørns ve og vel sammen med min mand siden 1975, Olaf, der sidder i Landsbestyrelsen og er kasserer i KFUKs Sociale Arbejde, ligesom vi selvfølgelig interesserer os for vores egne fire børn og tre svigerbørn. Jeg sidder også i bestyrelsen for Kastanievej Efterskole og Lundegårds daginstitution, en integreret daginstitution under Sankt Lukas Stiftelsen, hvor min mand sidder i bestyrelsen.

Det er fedt, at vi er så mange forskellige institutioner med samme mål

Vi har i anledning af 75 års jubilæet spurgt lederne i organisationen, hvad det betyder for dem at arbejde i en værdibaseret NGO som KFUKs Sociale Arbejde. Her er nogle af deres svar:

Sanne Kjellow

Leder, Redernes Krisecenter Midtjylland:

Jeg har valgt at arbejde i KFUK's Sociale Arbejde, fordi det for mig har været af stor betydning at arbejde i en organisation, som både arbejder ud fra værdier, der stemmer overens med mit menneskesyn, og som samtidig tør være socialpolitisk vagthund og skabe bevågenhed omkring problemstillinger for de mest udsatte borgere i vores samfund.

I stort set alle organisationer arbejdes der med begrebet værdier, og det er meget let at opstille en række værdier, som det forventes at medarbejdere og ledere efterlever. For mig bliver det først rigtig interessant, når vi taler om, hvordan værdierne kommer til udtryk i praksis, og hvordan vi kan se, at værdierne gennemsyner alt hvad vi både siger og gør – på alle niveauer i organisationen. Jeg er stadig meget ny i KFUKs Sociale Arbejde, men det betyder meget for mig at arbejde i en værdibaseret NGO, som bygger på præmissen om at enhver er værdifuld og uundværlig, og jeg glæder mig til at se, hvordan værdierne udspilles i praksis, i takt med at jeg lærer organisationen bedre at kende.

Anders Sørensen

Forstander Reden Aarhus

Organisationen har en lang tradition for at levere godt værdibaseret socialt arbejde på et højt fagligt plan. Men også en tradition for at være modig og turde at sætte noget på spil. Og dermed være til stede og til gavn for de mest udsatte i vores samfund. Det betyder også, at samfundet får værdi for de penge, der investeres i KFUK's Sociale Arbejde, hvilket helt enkelt giver mening i mit personlige arbejdsliv.

Som leder i KFUK's Sociale Arbejde, får jeg hele tiden mulighed for at tænke nyt, selvstændigt og dermed rykke på nogle rammer og muligheder indenfor det sociale arbejde. Men vigtigst af alt får jeg mulighed for at opsætte og bearbejde de rammer, hvorunder mennesker agerer bedst muligt - om det så gælder medarbejdere, frivillige eller de kvinder, der benytter vores tilbud.

Annette Mainz

Daglig leder Lindevangen

Det er næsten 40 år siden jeg i 1983 første gang trådte ind af hoveddøren på Lindevangen, den selvsamme dør, som sidder der i dag. Jeg havde fornøjelsen af at arbejde som vikar under mit studie, nogle gode og spændende år, omend såvel målgruppe som tilbud var ganske anderledes end i dag. KFUKs Sociale Arbejdes aftryk var tydeligt i såvel de kristne som de medmenneskelige værdier.

Da jeg blev daglig leder på Lindevangen i 2005, var jeg helt klar på at jeg ville blive en del af KFUKs Sociale Arbejde og det sætter jeg megen pris på. Det arbejde, der udføres generelt i organisationen, giver rigtig god mening for mig "at være i familie med".

Jeanette Dam Kaastrup

Forstander Reden Aalborg og Lærkereden

Jeg har valgt at arbejde i KFUKs Sociale Arbejde, fordi det både er dybt motiverede og meningsgivende for mig at arbejde i en organisation, der med udgangspunkt i respekt for det enkelte menneskes behov arbejder for social retfærdighed og menneskerettigheder og gennem kollektivt ansvar fremmer social forandring og udvikling på samfundsniveau.

At arbejde i en værdibaseret NGO betyder for mig; at arbejde for at fremme en (arbejds-)kultur, hvor grundlæggende værdier om bl.a. at ethvert menneske er uundværlig og værdifuld, giver os støtte i etiske overvejelser og er handlingsguidende på alle niveauer, fra det praktiske daglige sociale arbejde til det politiske.

Milena Skaarup

Leder af Reden International

KFUKs Sociale Arbejde står for mig som en arbejdsplads med masser af udviklingsmuligheder, og derfor er jeg fortsat glad for at arbejde her. Det har jeg selv oplevet, da jeg var næsten færdiguddannet og havde en masse mod på alt, men endnu ikke meget erfaring, hvor KFUKs Sociale Arbejde tog imod mig med åbne arme, og opmuntrede mig til at udvikle min faglighed og min person. For mig betyder det at arbejde i en værdibaseret organisation, at vi altid udvikler tilbud ud fra vores brugeres konstant ændrede behov og, at vi som ledere og medarbejdere møder hinanden med omtanke og altid gør os umage for at se de gode intentioner og den fælles retning.

Maibritt Pettersson

Leder af KFUKs Sociale Arbejdes Krisecenter

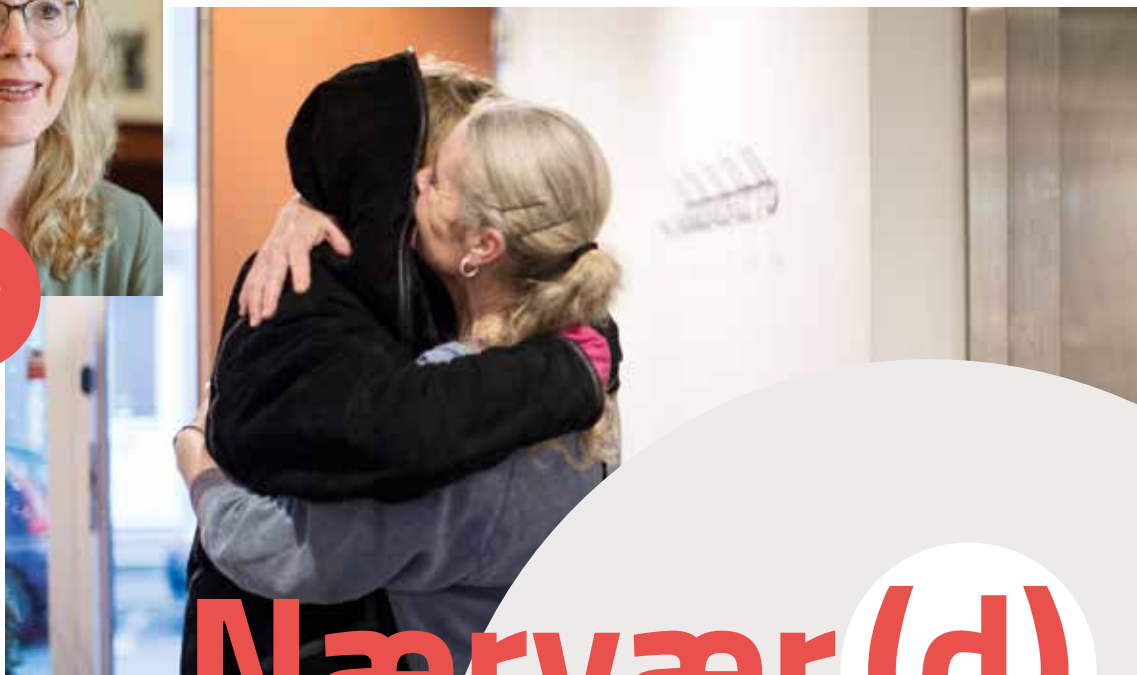
Jeg valgte et job i KFUKs Sociale Arbejde, da det tiltalte mig at være med til at åbne et nyt krisecenter for kvinder, der har været udsat for vold eller trusler om vold i nære relationer. Jeg synes det er en meget vigtig opgave, vi har med at hjælpe særligt udsatte kvinder og deres børn. Det tiltalte mig at kunne få lov til at åbne et nyt krisecenter fra bunden og i et fællesskab med nogle dygtige kollegaer. Jeg havde erfaring fra et andet krisecenter, så det at have mulighed for at bringe min erfaring og kompetencer i spil, var også en vigtig grund for mig til at jeg valgte KFUKs Sociale Arbejde. For mig har det været nogle meget inspirerende og spændende år.

Jeg oplever, at der er højt til loftet hos KFUKs Sociale Arbejde, og at vi går en lidt længere vej for at finde ind til lige netop det samarbejde med en kvinde, der gør at hun rykker hen mod en forandring i sit liv på vej væk fra volden. Jeg har haft nogle gode og optimale muligheder for at få lov til at sætte rammerne for den målgruppe, vi arbejder med på KFUKs Sociale Arbejdes Krisecenter. Jeg synes det er fedt, at vi er så mange forskellige institutioner med samme mål.

KFUKs Sociale Arbejde er garant for, at vores fokus er på de mest udsatte borgere i Danmark. Det kan jeg godt lide. Der er et stærkt sammenhold på tværs af landet, og det betyder at der altid er kollegaer at sparre med.

Nanna
Elgaard
Holm

Nærvær(d)

Af Nanna Elgaard Holm, studenterpræst, medlem af KFUKs Sociale Arbejdes Landsbestyrelse og formand for Reden Aalborg og Lærkeredens bestyrelse

Rigtig meget af vores liv kan vi – alle sammen – leve uden egentlig kontakt. Det har vi erfaret under corona-nedlukningerne. Det er også en generel erfaring, som vi har gjort os både før og efter at der var corona-pandemi, at meget af det som vi skal, kan vi godt gøre uden egentlig at have kontakt med et andet menneske. Nedlukningerne var en øvelse i, hvor lidt kontakt vi kunne holde til at nøjes med.

Det har fået mig til at reflektere over, at KFUKs Sociale Arbejdes værdigrundlag, når det skal leves ud i praksis, kommer til udtryk i, både AT vi har kontakt med hinanden – og HVORDAN vi har kontakt med hinanden. I hverdagene på vores institutioner er dette et bevidst valg: At vi insisterer på kontakten, også med dem, som det er svært at have eller bevare en kontakt med.

Kontakten med det andet menneske bærer ligeværdighed og gensidig tillid, og kontakten bærer vores værdier. Den tyske teolog Martin Buber har formuleret det sådan, at "alt virkeligt liv er møde". For rigtig mange i KFUKS Sociale Arbejde er mødet det, der udgør arbejdsdagen (eller -natten), med alt, hvad det indebærer. Og hvor der er et møde med et menneske, er der omsorg og håb. Medarbejderne har selv formuleret det blandt andet sådan her:

*Vi tænder et lys for ethvert menneske
Borgeren møder en åben dør
Vi møder mennesker hvor de er, og bærer deres håb
Du er ikke forkert – du er unik!
Vi ser dig, og vi lytter*

– og så har en medarbejder skabt det fine ord: *Nærvær(d)*. Dét ord får en rød bølgestreg, hvis man skriver det i Word! Og det kan godt være, at stavningen er opfindsom – til gengæld opfanger dét udtryk, nærvær(d) faktisk vores værdisæt i en nøddeskal: At det er **værd** at være sammen, at være **nært** sammen med hver eneste enkelte én af os – og at det er her, det virkelige liv virkelig starter. Og at kontakten og nærværet – også, når det er bøvlet og besværligt – er værd at arbejde for, fordi det at mødes næsten altid fortæller os, at der er mere at sige om os, end det som vi selv eller andre umiddelbart kan definere. Også om det menneske, vi er sat i verden for at hjælpe. Vores menneskesyn udfolder sig også i nærvær(d) på den måde, at vi ved, at ingen af os har nogen endelig "definitionsret" over vores medmennesker. I vores liv med hinanden er der rigeligt med anledninger til at sætte skel mellem grupper af mennesker, til at sætte den anden i bås. Det er "nemt", og derfor fristende, at sætte de andre ned i vores kategorier. Men det er en større kunst, når vi gennem mødet med den anden, formår at bringe nærvær(d) på banen.

De to kæmper på Frederiksberg og Vesterbro

Lindevangen og Kontaktcentret – de to ældste institutioner i KFUKs Sociale Arbejde

Særligt Redernes arbejde har været en rød tråd igennem tiden, men det er faktisk to andre institutioner, der kan prale af at være de ældste i KFUKs Sociale Arbejde: Den Selvejende Institution Lindevangen og Kontaktcentret Vesterbro. Begge huses i store, gamle bygninger på hhv. Frederiksberg og Vesterbro. Store, gamle kæmper, der stolt og stærkt stadig opfylder et særligt behov for socialt udsatte i samfundet. Begge tilbud har vist sig at dække et stadigt voksende behov i samfundet og har i dag mejslet sig fast som en særdeles vigtig del af arbejdet med socialt udsatte i Danmark – hele vejen fra 70'erne til 2022.

Den Selvejende Institution Lindevangen - 1970

Lindevangens bygning hed oprindeligt 'Lindevangshjemmet' og blev bygget i 1877. Målet med Lindevangshjemmet var, at kvindelige fanger efter løsladelsen kunne opholde sig her og lære husgerning, så de blev rustet til en tilværelse uden kriminalitet. Sidenhen havde Lindevangen fungeret som et hjem for unge piger, der var kommet i vanskeligheder. I 1966 blev tilbuddet lukket, siden det offentlige overtog opgaverne. Da KFUKs Sociale Arbejde i 1970 stod og ledte efter en større bygning til udvidelse af deres gæstehjem i Stampesgade, stod Lindevangen, som sendt fra himmelen.

Der var kun 5 værelser i Stampesgade og Lindevangen havde hele 30 værelser, så det var noget af en forandring. Mange betymlinger om man mon kunne fylde huset blev sat til skamme

efter åbningen og renoveringen. Det siges at Lindevangen var Danmarks første herberg for mænd og kvinder. Man besluttede sammen med andre organisationer at tage et hold gæstearbejdere, der boede under kummerlige forhold, ind på Lindevangen. Her boede de i et halvt år. I løbet af vinteren begyndte der at komme flere og flere beboere ind, ligeså medarbejdere. Det var også starten på et godt samarbejde med Frederiksberg Kommune, som holder ved den dag i dag.

Som beboer på Lindevangen får man tilknyttet en kontaktperson, der sammen med beboeren udarbejder en individuel handleplan, med udgangspunkt i den enkeltes muligheder og behov, som f.eks. boligsøgning, beskæftigelse/aktivering, ekstern behandling, økonomisnering/gæld, fritidsinteresser, samt hjælp til udslusning og eventuelt efterværn.

Selvom Lindevangen kunne rumme mange forskellige mennesker, var der dog en stadigt voksende målgruppe som ikke kunne indskrives på Lindevangen. Lærkehøj blev derfor åbnet i 2002, og er udsprunget af et stort behov for et tilbud til mennesker i hjemløshed med psykisk lidelse og/eller et aktivt misbrug af alkohol eller narkotika, og som derfor ikke kan være på Lindevangen. Lærkehøj er i dag samme størrelse herberg som Lindevangen og ligger på samme matrikel men med hver sin målgruppe – i alt findes 77 pladser. Herbergerne har fælles forstander og bestyrelse. Lærkehøj har også en natvarmestue med 16 pladser.

Vi tror på, at folk er i stand til skabe positive forandringer. Et ophold på Lindevangen er derfor et midlertidigt ophold, som har til formål at skabe en forskel for de mennesker, der er hos os. Lindevangen havde 50-års jubilæum i 2020, der pga. corona ikke blev afholdt.

Jeg har været en del af Lindevangen i mange år – startende helt tilbage som vikar. Dengang var der mest diakoner ansat. Man havde en lidt anderledes tilgang til arbejdet – målgruppen var en del anderledes. Meget få med psykiatriske diagnoser og mennesker med anden etnisk baggrund. Selvom beboerne skulle videre, bar det i høj grad præg af også at være et værested med morgensang, fælles kaffepauser osv. Den største ændring fra dengang til nu, er styrkelsen af det socialfaglige arbejde, vores metoder og dokumentation. Bygningen er den samme, dog væsentligt moderniseret, men den socialpolitiske udvikling siden 1970 har været eksponentiel og derfor er

der sket et stort indholdsskift. Vi har stadig herbergs pladser, men også bl.a. et udgående team kaldet Bostøtten, akutboliger for unge (8 lejligheder ude i byen) og bofællesskab for 4 aktive misbrugere.

Annette Mainz, daglig leder på Lindevangen

I dag er Lindevangen og Lærkehøj stadig en 'havn', man kan lægge til i for en stund, når livet står på storm eller kaos. De to huse har hver deres særpræg og målgrupper. Men fælles for dem er, at vores medarbejdere møder folk der, hvor de er, og tilbyder omsorg og følgeskab for at få lidt mere styr på tilværelsen og komme videre til et lidt bedre liv.

Kirsten Lund Larsen, formand for Lindevangen og Lærkehøjs bestyrelse

Kontaktcentret Vesterbro - 1973

Da Lindevangen hurtigt blev for lille, måtte KFUKs Sociale Arbejde finde på andre tiltag for at hjælpe i lokalsamfundet. Fan-ny Truels Nielsen, tidligere landsformand i KFUKs Sociale Arbejde og kendt navn på Vesterbro, sad dengang i Vesterbros Lokalråd. Her havde hun hørt rigelig klagen over de mennesker, der færdedes på gaden og fyldte Matthæusgade med små trækvogne. Hun blev træt af klagen og sagde "Nu har vi hørt det så mange gange, og vi er hver gang kommet til kort. Vi har diskuteret det. Synes I ikke, vi skulle prøve at gøre noget ved det?". Derfra fik Kontaktcentret sin start i Saxogade i 1973 – en forhenværende købmandsbutik blev forvandlet til et lille være-, spise- og rådgivningssted, for alle, der skulle have brug for det. "Kontaktcentret afviser ingen" sagde man. Dog var og er der en nultolerance for alkohol og stoffer i Kontaktcentret. Men det skulle snart vise sig, at det var sætning, som ville holde ved.

Selvom man ikke havde meget plads (bare 40 kvm), fik Kontaktcentret i Saxogade dagligt besøg af mange mennesker, der ikke selv kunne klare tilværelsens udfordringer og derfor søgte hjælp. Det var alt fra en rar samtale over et måltid varm mad til hjælp med finanserne via en kontobog, som blev administreret af Kontaktcentret på brugernes opfordring. På den måde kunne brugernes penge holde hele måneden i stedet for blot den første uge. Og Kontaktcentrets ånd har været ved, for i 2022 står de stadig som en stolt kæmpe på Valdemarsgade.

Kontaktcentret fejrer 50-års jubilæum i 2023.

Vi er virkelig inde i en spændende udvikling på Kontaktcentret. Selvom vi stadig opfylder mange af de roller vi havde i 1973 (bisidder, økonomisk rådgivning, værested m.m.), udvikler vi os i henhold til de tendenser vi ser i samfundet og hele tiden med

blik for den enkeltes behov – vi arbejder recovery- og rehabiliterende, og tager udgangspunkt i den motiverende samtale. I dag har vi mellem 40-50 mennesker, der hver dag kommer og spiser, vi har forskellige gruppeforløb tilpasset den meget brede målgruppe og vi går op i progression hos den enkelte borger. Vi har endda brugerfrivillige, som hjælper til at få dagligdagen til at hænge sammen – alt fra at male, tage opvasken, tørre borde af osv. Alt i alt er Kontaktcentret Vesterbro blevet et mere struktureret, omstillingsparat tilbud i samarbejde med Københavns Kommune, psykiatri, hjemløseenheder og andre NGO'er. Men vi er samtidig et værested, hvor man har lov til at **være**. Man kan udvikle nye sociale kompetencer og nye venskaber i eget tempo. Vi har stadig brugere, der er kommet som børn med deres forældre i Kontaktcentret. Så når livet bliver svært eller de har brug for hjælp eller selskab, søger de ned til Kontaktcentret – og det er det som huset kan.

Tine Thaning, forstander for Kontaktcentret

Det er åbenlyst at behovet for steder som Kontaktcentret ikke er blevet mindre – især ikke under corona. Det er til trods for, at der har været utallige politiske hensigtserklæringer om at vi skal passe på den enkelte og særligt udsatte mennesker. Men hvis vi kigger på Vesterbro, er vi stort set det eneste tilbud, der er tilbage, hvor man kan komme for at være og få hjælp til alt det, der er svært. Systemerne er skabt af folk, der er vant til systemer og det har enorme konsekvenser for Kontaktcentrets målgruppe, hvor systemer kan være ekstremt vanskelige at agere i. Set fra bestyrelsens side, har vi haft fokus på at støtte op og systematisere de ting vi gør i Kontaktcentret, så vores medarbejdere kan få bedre muligheder for at gøre en forskel. Vi har meget fokus på at involvere og engagere vores brugere. Og det kan lede til skønne succes historier som fx vores kok, der startede som bruger af Kontaktcentret, men nu arbejder her og gør en kæmpe forskel for andre mennesker. Det kan huset; gøre en forskel. Vi regner med at brugerne kommer og vi lægger mærke til hvis de ikke gør. Og så ringer vi til dem for at høre om alt er okay. For vi vil helst have at de kommer, og det tilhørsforhold er meget nødvendigt. Kom ned og mød os – oplev det selv.

Kåre Bach Kristiansen, nuværende formand for Kontaktcentrets bestyrelse

KFUKs Sociale Arbejde

– En medlemsorganisation båret af frivillighed

Oprindeligt udspringer KFUKs Sociale Arbejde af KFUK (Kristelig Forening for Unge Kvinder). Da bevægelsen kom til Danmark i 1883, var det blandt andet med det formål at give "personlig hjælp og økonomisk støtte til faldne og fattige, til syge og gamle". Nogle år senere, i 1893, blev det sociale spørgsmål til et selvstændigt arbejdsområde, som bl.a. førte til oprettelsen af KFUKs velfærdstjeneste. Ud af denne skabtes i 1947 KFUKs Sociale Arbejde, som en selvstændig organisation. Siden da har KFUKs Sociale Arbejde været en medlemsorganisation, der har haft fokus

på at hjælpe udsatte mennesker i Danmark.

Medlemmer og frivillige har været den bærende kraft i den sociale indsats – og de spiller stadig en vigtig rolle. Landsbestyrelsen, som er organisationens ledende politiske organ, består af frivillige medlemmer. Det er medlemmer, der på generalforsamlingen vælger Landsbestyrelsen, ligesom det er frivillige medlemmer, der sidder i de lokale institutioners bestyrelser. Det er således medlemmer, der frivilligt sætter rammen og leder arbejdet, både på landsplan og rundt om i landet i de lokale institutioner.

Nye balancer imellem professionalisme og frivillighed

I mange år var også det primært de frivillige medlemmer, der drev det daglige arbejde. Der var kun ganske få ansatte, og deres funktion var at understøtte de aktive medlemmer. Det har ændret sig radikalt. Med tættere samarbejde med offentlige og private instanser, der har stillet stadigt stigende krav til både det socialfaglige og administrative niveau, har vi fundet nye måder at engagere medlemmer og frivillige på. De frivillige understøtter stadig det daglige arbejde i institutionerne. Men i dag er det de

professionelle socialfaglige medarbejdere, der er de bærende kræfter i det daglige arbejde.

Vi engagerer os på nye måder

Siden 1947 er der sket meget med måden, vi som borgere involverer os i civilsamfundet. Mange af de gamle diakonale organisationer har været vant til at have dedikerede, arbejdsomme og meget loyale medlemmer, der startede mens de var unge, og først forlod organisationen når de fysisk ikke kunne mere. Man blev trofast ved i den samme organisation, og man havde ofte et nært slægtskab med organisationen og menneskene i den. Ofte var der store overlap mellem det organisatoriske arbejde og de private venskaber. Det var ikke usædvanligt at man som medlem både deltog i det politiske bestyrelsesarbejde, deltog i indsamlingsevents, havde vagter som frivillig og derudover også var giver. Mange af medlemmerne hos KFUKs Sociale Arbejde var også medlemmer hos KFUK Spejderne, som i dag hedder de grønne pigespejdere, og ofte var man også engageret i den lokale folkekirke.

I dag kommer frivillige og medlemmer både med mange forskellige interesser og forudsætninger. Langt de fleste institutioner har stadig medlemmer og frivillige, der deltager i det daglige arbejde med at skabe de bedste rammer i institutionerne rundt om i landet. Der er stadig frivillige, der indgår i de lokale vagtplaner som den ekstra hånd eller øre, der har god tid til at lytte og drikke en kop kaffe. I dag har vi også mange nye typer af engagerede mennesker, der bruger deres fritid i KFUKs Sociale Arbejdes institutioner. Det kan være fodterapeuter og frisører, der jævnligt kommer forbi og tager sig af vores brugere. Der er juridiske rådgivere, der frivilligt hjælper med rådgivning, dyrlæger, der tjekker og behandler brugernes hunde, kreative mennesker, der kommer og syr, maler og bager med blandt andet mødre og børn på krisecentre og genbrugsfrivillige, der tjener penge til at drive arbejdet. For slet ikke at tale om sygeplejersker, sundhedsplejersker, læger og jordemødre, der hjælper i sundhedsklinikkerne rundt om i landet.

Har du lyst til at blive frivillig eller medlem?

Ligesom organisationen har forandret sig på de sidste 75 år, så kommer KFUKs Sociale Arbejde også til at forandre sig de næste 75 år, men der vil stadig være medlemmer og frivillige, der er aktivt engagerede i hele tiden at udvikle og drive KFUKs Sociale Arbejde rundt om i landet. Har du lyst til at blive frivillig, så tjek hjemmesiden for frivilligjobs i organisationen. Har du lyst til at blive medlem, kan du melde dig ind her. Har du lyst til at deltage i bestyrelsesarbejde, så send en mail til din lokale institutionsleder eller hovedkontoret.

Frivillige og medlemmer

Mød nogle af vores frivillige rundt om i landet

Mette Lüdeking

Frivillig i Reden Aarhus

Frivilligjob: Hjælper i køkkenet og ansvarlig for at modtage varer fra fødevarebanken

Alder: 51

Job: Førtidspensionist

Frivillig: 10 år

Bor i Aarhus

Mette er fast frivillig i Reden Aarhus. Hver eneste uge de sidste 10 år, er hun kommet for at hjælpe til: *"Det er skidegodt at være her. Altså jeg har jo været her i ti år, så jeg kan godt lide det. Det giver rigtig meget mening for mig at være frivillig i Reden Aarhus fordi jeg er med til at gøre en forskel for nogle mennesker, der er sårbare. Det giver mig en følelse af at gøre noget godt for nogen, og en grundfølelse af at være til gavn."*

Mette kommer hver tirsdag og hjælper med at gøre rent i køkkenet, modtage varer fra fødevarebanken og sætte varer på plads. Nogle gange laver hun også frokost, og af til tager hun en ekstra vagt for at lave mad. Men de praktiske opgaver er kun en del af frivilligjobbet. *"Når jeg er færdig med det praktiske, så er jeg der bare. Sidder ved bordet og drikker en kop kaffe og snakker med kvinderne. Jeg kan nogle gange komme med input, men mest, så lytter jeg bare. De har brug for at læsse af, og for at man kan sidde og snakke helt stille og roligt. Det er aldrig til at vide, hvad humør de forskellige kvinder kommer ind med, men jeg prøver at skabe en ro omkring mig selv og den situation jeg er i, for der kan være nok kaos i deres liv. Det er givende for både dem og mig."*

Ketty Kjær Pedersen

Frivillig, medlem og giver

Frivilligjob: Frivillig leder af Reden Genbrug Aalborg

Frivillig igennem 26 år. Frivillig som leder af Reden Genbrug Aalborg de sidste 7 år

Alder: 73

Job: Nu pensionist, tidligere lærer

Bor i Sæby

Henriette Holst

Frivillig i Reden Genbrug Istedgade, medlem og fast giver

Frivilligjob: Butiksmedarbejder i Reden Genbrug Istedgade

Alder: 73

Frivillig i 5,5 år

Job: Nu pensionist, tidligere økonom i DR i 46 år

Bor i Vanløse

Jeg er frivillig butiksmedarbejder i vores genbrugsbutik på Istedgade og mit job består primært i at sælge en helt masse genbrugsvarer.

Jeg har været KFUK spejder siden jeg var 12 år. Jeg havde Fanny Truels Jensen som divisionschef i mange år. Det var 20. division på Vesterbro og vi var over 500 piger dengang. Fanny gjorde et kæmpe arbejde. Hun viede sit liv til pigerne på Vesterbro og hendes engagement smittede af. Jeg synes selv, det var forfærdeligt at vide, hvad pigerne, der kom i Reden skulle udstå, for at få penge. Vi så dem jo på gaden. Det var forfærdeligt og det gav mig en følelse af afmagt – jeg følte ikke jeg kunne gøre noget. Men så fandt jeg ud af, at jeg godt kunne gøre noget alligevel. Da jeg blev pensioneret og både fik bedre råd og bedre tid blev jeg fast giver og frivillig i butikken.

Jeg har været medlem af KFUK siden jeg var en lille pige, så da jeg blev voksen, var det naturligt at fortsætte i KFUKs Sociale Arbejde. Jeg har hele tiden fulgt KFUKs Sociale Arbejde og Fanny har også påvirket mig. Fanny fortalte om pigerne, der havde behov for at vi hjalp til. Det gjorde indtryk. I mit sind har det altid været sådan at ligeværd betyder noget. Det har jeg fra min mor. KFUK blev mit netværk og et meget vigtigt kristent fællesskab. Jeg brugte al min fritid i KFUK. Uanset hvor jeg kom frem, så opsøgte jeg KFUK. Det var både trykthed og et vigtigt netværk – så var man ikke overladt til sig selv.

I KFUKs Sociale Arbejde startede jeg med at være medlem af landsbestyrelsen i 96. Det allerførste arbejde i landsbestyrelsen var, at åbne en ny Rede i Aarhus. Vi samlede alle kræfter og så gik vi i gang med at tapetsere og sætte huset i stand. Det var alle mand af huse og i arbejdstøjet for at kunne åbne Reden. Den åbnede kort tid efter. Så blev der brug for et landsbestyrelsesmedlem i Odense. Jeg kunne altid mingelere skemaet, så det gik op. Så rettede jeg opgaver og forberedte undervisning i weekenden og om natten.

Da de begyndte at snakke om rede i Aalborg var jeg ikke i tvivl om, at jeg skulle melde mig til noget frivilligt. Det er vigtigt for mig, at KFUKs Sociale Arbejde har fået et lokalt tilbud her i Nordjylland. Der har været hårdt brug for en Rede i Aalborg. Det glæder mig, at det går så godt heroppe og at Reden har fået sin egen bestyrelse med lokale medlemmer, som tager hånd om arbejdet. Nu er jeg frivillig leder af Reden Genbrug Aalborg.

Lise Lambek

Frivillig læge i sundhedsklinikken i Reden Aalborg

Alder: 32

Frivillig i 2 år

På vej til at blive speciallæge i gynækologi og obstetrik (fødsler). Arbejder til dagligt i Hjørring og Aalborg

Bor i Aalborg

Jeg er frivillig i Reden Aalborgs sundhedsklinik, som har åbent én gang om ugen i 3 timer.

Her tilbyder vi gratis mulighed for drop in til helbredsundersøgelse og bl.a. test for seksuelt overførte sygdomme primært til kvinder i prostitution.

I Redens sundhedsklinik, møder kvinderne mig som læge. Men i stedet for klinisk hvidt, er jeg klædt i mit eget tøj og jeg møder kvinderne, der hvor de er, med nysgerrighed og interesse for det, der fylder for dem. Mange af kvinderne kender ikke det danske sundhedssystem og bryder sig ikke om den hvide kittel. Derfor har vi en særlig mulighed for at give dem en god oplevelse i mødet med en læge. Det synes jeg er en super vigtig opgave, som helt sikkert er en af grundene til, at jeg føler mit arbejde i Reden giver mening. Jeg tror på at det har værdi for kvinderne, men også for mig, hvis jeg er lykkedes i min kommunikation og fremtræden, så det har været en god oplevelse at komme i sundhedsklinikken.

At give kvinderne i Reden en god oplevelse med en sundhedsfaglig person er super vigtigt, fordi vi skal forsøge at passe så godt på deres helbred som muligt, og mange lever et hårdt liv.

Anne Andersen

Frivillig i Reden Odense

Alder: 62 år

Frivillig i fire år

Job: Nu pensionist, tidligere sygeplejerske og sundhedsplejerske

Bor i Odense

Jeg er frivillig både i værestedet og i det udkørende sundhedstilbud. Da jeg startede som frivillig for fire år siden, startede sundhedsklinikken samtidigt. Og så var det jo meget naturligt også at tilbyde mig der, med min sundhedsfaglige baggrund.

Sammen med Francys, som er ansvarlig for det op-søgende sundhedsarbejde og kulturmedarbejder, køber jeg ud og besøger bordellerne på Fyn. For Francys sikkerheds skyld er det vigtigt, vi er to. Der sidder rigtig mange spansktalende kvinder alene på bordeller rundt om. De synes det er skønt når Francys kommer. Vi bliver nærmest taget imod som var det julemanden. Kvinderne ved, at de altid kan kontakte Francys, også om aftenen og i weekenden. Vi bliver trukket ind og budt på kaffe. De længes efter at tale med et menneske, og få vendt de problemer, de står med. De er så glade for at få besøg, fordi de er så isolerede og intet netværk har. De er måske kun to til tre måneder det samme sted, og så bliver de flyttet. De ved intet om deres lokalområde. Nogle gange ved de ikke engang hvor Netto ligger. De er isolerede 24 timer i døgnet på deres eget rum.

Derfor prøver vi også at invitere dem ind på Reden, så de kan mødes med andre kvinder. Her kan de få lov at tale om alt muligt. Ikke kun om de problemer de har; overfald de er blevet udsat for, problemer med bagmænd og kvinder, der ikke behandler dem pænt, bekymringer for deres familie, og meget mere. Det er helt fantastisk at opleve, at de her kvinder pludselig bare får lov at være kvinder.

Julestue, tivoli og en kuffert fuld af penge – sådan har vi samlet ind til KFUKs Sociale Arbejde

Høstfestens dygtige skuespillere

Siden den spæde start i 1947 har KFUKs Sociale Arbejde været drevet af den ultimative donation – nemlig donationen af tid og kræfter. Men man kunne desværre ikke drive organisationen på frivillige kræfter alene, så andre tiltag måtte tages i brug. I 1986 udvidede vi kontoret med en generalsekretær, en landssekretær og en halvtidsansat bogholder. I 2022 sidder der 14 medarbejdere på Hovedkontoret og understøtter over 500 medarbejdere, vikarer og frivillige fordelt på 14 forskellige institutioner.

I gennemgangen af vores arkiv og historiske dokumenter i anledning af jubilæet er vi blevet mindet om nogle skønne initiativer, der gennem årene har skaffet penge til vores velgørende arbejde, som vi gerne vil dele med læserne. Det, man i dag vil kalde fundraisingaktiviteter, gik dengang under navne som "engagement", "tiltag" og "støtte". Vi kan lide det hele og de af os, der mindes disse tiltag, kan se tilbage på dem med et smil på læben.

1)

Forårs- og høstfester – Det første årsmøde (nu: generalforsamling) blev afholdt i 1978 på Nyborg Strand. Med idéen om årsmøder kom også forårsfester – det begyndte med én i København. I 1993 havde vi 10 forårsfester i forskellige byer. Høstfesterne blev oftest afholdt på Vesterbro eller ved Helligaandskirken midt i København, hvor der var boder i massevis, og hvor der blev solgt alt fra håndværk og bagværk til lotteri-lodder og julepynt.

2)

Julestue – Julestuerne var uden tvivl et af de mest hyggelige indsamlingsprojekter i organisationen. Her blev de frivillige inviteret ind til at producere julepynt i stor stil, både til institutionerne, men også til salg. Der blev bagt, sunget og julets til den store guldmedalje.

3)

Frimærkeindsamling (indsamling til samlere)

– Som et ekstra projekt blev der i 80'erne samlet frimærker ind, som solgtes videre til frimærkesamlere. I månedsbrevene (nu: nyhedsbrevene) blev der opfordret til at man indsendte sine brugte frimærker (gerne klippet af kuverten med 2 cm. Kant rundt om) ind til kontoret, som 'derfra ville videresælge til frimærkesamlere. Det var ikke den største indsamlingskilde, men det var en måde at skabe værdi ud af ting, som andre måske blot havde smidt ud i skraldespanden. Teorien var "alt hjælper" og "mange bække små".

4)

Tivoli – Noget af det mest interessante og overraskende vi har fundet i vores arkiver, er ansøgninger til Københavns Kommune om at få lov til at afholde et tivoli over 7 dage på Enghave Plads, hvor al overskud skulle gå til organisationen. Det er i sig selv et stort foretagende og vi er så imponerede over den dedikation fra de frivillige og de få medarbejdere, der fik det til at lykkes.

Kufferter fulde af penge

I organisationen er der en vedholdende historie om, hvordan Fanny Truels Jensen (fhv. Landsformand) kom slæbende hjem med kufferter fyldt med penge efter forårs- og høstfester i Jylland. Ulla Nielsen, frivillig og fhv. medarbejder på Hovedkontoret, fortæller, at Fanny tog til forårsfester og høstfester og andre sammenhænge, hvor hun holdt foredrag rundt om i Jylland, og der blev altid opfordret til indsamlinger. Der blev solgt marmelader, bagte ting og sager, strikkede og hækede ting osv. "Jeg tror også, der var tombola nogle gange", siger Ulla. En gang havde de ikke haft mulighed for at veksle alle småpenge, så Fanny havde bogstaveligt talt kufferten fuld af mønter, der var så tung, at hun måtte sættes på toget og hentes i Valby af daværende kasserer, Jonna Hansen, som måtte hjælpe med at slæbe pengene hjem. Så kan man da tale om værditransport!

*Mini-café ved
Helligåndskirken
i København*

5)

Budstikken – Vores medlemsblad Budstikken har eksisteret siden 1976. Første nummer udkom 1. juni og har siden haft sin faste plads i vores kommunikation med 3-4 årlige blade. Første udgave blev udsendt til ca. 300 mennesker over hele landet og blev oprettet for at etablere en kontakt til baglandet, der normalt ville høre om arbejdet via møderejser, månedsbreve o.a. Budstikkens udsendelse udløste oprettelser af støttekredse i hele landet, som også endte med at understøtte vores kortsalg med over 100 kortdepoter rundt i landet. I dag udsendes Budstikken til over 1000 personer og flere eksemplarer til en række organisationer og institutioner.

6)

Møderejser – Der blev foretaget møderejser rundt i hele landet. Fra Bornholm til Holstebro og fra Frederikshavn til Sønderjylland. Det var datidens rejsende oplæg om arbejdet og kunne f.eks. handle om:

- Et indblik i samfundsudviklingen i almindelighed
- Et indblik i KFUKs Sociale Arbejde
- Et indblik i vore holdninger og vort grundsyn
- Et forsøg på at skabe forståelse mellem by og land
- En drøftelse af, hvad vi kan gøre i dag

Blot at skrive denne artikel har gjort os lune på idéen om at bringe nogle af disse skønne tiltag tilbage. Vi hører meget gerne jeres mening om hvilke ting I kunne se jer selv deltage i. Indtil da, så kan vi varme os ved ilden og mindet. Og husk, hvis du har lyst, så kan du blive en del af den frivillige ild i vores organisation. Gå ind på www.kfuxa.dk/bliv-frivillig for at melde dig til.

Vi fik sat kvindernes vilkår på dagsordenen

Drivkraften i KFUKs Sociale Arbejde har altid været at løfte, der hvor ingen andre gjorde. Det har betydet, at organisationen over årene har kunnet hjælpe mennesker i mange forskellige i situationer. Primært i Danmark og i perioder også udenfor Danmark. Men prostitutionsområdet må være det sted, hvor KFUKs Sociale Arbejde de sidste årtier har sat det største aftryk. Redernes arbejde for udsatte kvinder i prostitution kender de fleste. I dag er der Reder i København, Aarhus, Odense, Aalborg og Esbjerg og Reden International med særligt fokus på udenlandske kvinder i prostitution, men det har ikke altid været sådan.

KFUKs Sociale Arbejde har sat prostitutionsrådets "grand old lady", Dorit Otzen, stævne for at høre hendes version af, hvordan det hele startede. I årtier har Dorit sat prostitution og vold mod kvinder på dagsordenen både i Danmark og i resten af Europa – hun er medvirkende til, at vi i dag har et fast finansieret tilbud til mennesker i prostitution i Danmark.

Det hele startede på Vesterbro og var lidt af en øjenåbner

Reden i København var den første Rede der åbnede tilbage i 1983, men hvad var egentlig baggrunden for at åbne?

"KFUKs Sociale Arbejdes hovedkontor lå dengang i Stampesgade på Vesterbro, og vi så kvinderne på gaden i alt slags vejr. Fanny (Truels Jensen, daværende formand for KFUKs Sociale Arbejde) havde hørt om et tilbud til kvinder i prostitution i Paris. Det

var med inspiration fra Paris, og den hjælp "Mouvement du Nid" gav kvinder i prostitution, at den første Rede så dagens lys", fortæller Dorit Otzen

Men problemet var ikke synligt for alle til at starte med, og også for Dorit gik der tid, før behovet for en særlig indsats for kvinder i prostitution blev tydeligt.

"I virkeligheden var det lidt af en øjenåbner: Jeg havde arbejdet med en kvindegruppe på 13 kvinder på det daværende revalideringsområde som leder af erhvervssekretariatet. For første gang spurgte jeg en af

kvinderne, hvad prostitutionen havde gjort ved hende. Det havde jeg aldrig gjort før. Det var chokerende at opleve: alle vidste at kvinderne var i prostitution, men ingen snakkede med dem om det.

Dorit fik øjnene op for, hvor stort og overset et problem prostitution egentligt var. Og forsætter:

Dorit Otzen

Dorit Otzen var i perioden 1990 – 2010 leder af hhv. Reden København og Reden International og fortsatte herefter som projektleder for Svanegruppen og exitkollegiet på Holsteinsgade

”Da der først var åbnet, så at sige, kunne jeg ikke gå tilbage: Prostitution påfører vold og skade både for kvinderne, mænd og kvinder imellem, og påvirker hvordan unge går ind i seksualitet – det er for mig også en ligestillingsproblematik. Prostitution har været en rød tråd igennem mit arbejde siden da. Kvinderne havde volden og prostitutionen oven i det, der også var de udsatte mænds vilkår.

De første år i 1980’erne var Reden primært drevet af frivillige kræfter. Dorit havde som ansat leder ikke altid lige let ved at lave det om:

Reden var det tilbud, der var, og vi kunne tilbyde omsorg, tryghed og sikkerhed og ly for natten. Det var omsorg og nærvær. Men det var også dengang rådgivning, afgang og efterbehandling. Men det krævede et par sværds slag internt i organisationen, at der skulle være ansatte og ordnede forhold for dem, der arbejdede på Reden. De første år var der til tider op mod 47 frivillige, men der var samtidigt et behov for flere uddannede socialfaglige kræfter.”

På samme måde som Dorit ikke har set sig tilbage, har KFUKs Sociale Arbejde heller ikke gjort det. I 1990 åbnede Dueslaget i Odense, der senere udviklede sig til Reden Odense og i 1996 Reden i Aarhus. Og da politikerne fik øje på prostitution som et samfundsproblem, fulgte også flere midler til Redernes arbejde.

Det var etårig puljer og altid usikkert om pengene var der næste år. KFUKs Sociale Arbejde - og ikke mindst Dorit Otzen - arbejdede benhårdt for at sikre rammerne for arbejdet i de tre Reder. Og det var en festdag, da Redernes arbejde og indsatsen for mennesker i prostitution, endelig fik en permanent bevilling i 2005. Senere er Reden Aalborg kommet til i 2014 og i 2021 Reden i Esbjerg.

Meget er det samme, men meget har også ændret sig

Vi vender igen blikket mod Dorit for at høre, hvad hun ser, har ændret sig mest over årene?

Mobiltelefonen ændrede prostitutionsmarkedet meget - det at kvinderne kunne ligge inde på Reden og lave aftaler over telefonen.

”Stofscenen og de elektroniske medier og de udenlandske kvinder. Mobiltelefonen ændrede prostitutionsmarkedet meget - det at kvinderne kunne ligge inde på Reden og lave aftaler over telefonen. Da danske kvinder forsvandt fra gadebilledet og de udenlandske kvinder blev meget mere synlige.

Sidst i 1999 fik Reden midler til at screene miljøet for menneskehandel. Der kom opmærksomhed på menneskehandel også i Danmark – før troede man ikke det eksisterede, men allerede i 1989 var der mere end 29 forskellige nationaliteter. Da de nye lande kom med i EU, gik der under 2 uger, så kom der et folkevognsrugbrød fra øst fyldt med kvinder. De kom i hotpants og sølvstøvler, selvom det var januar. Det var en meget stor kontrast til det danske misbrugende prostitutionsmiljø”, siger Dorit Otzen.

Siden har KFUKs Sociale Arbejde gennemført Reden Stop Kvindehandel og siden Reden International forsøgt at skabe politisk opmærksomhed om menneskehandel i Danmark, og organisationen har arbejdet hårdt for at hjælpe også de udenlandske kvinder i prostitution.

Volden og livskraften som voldens evige modstykke

Er der en bestemt kvinde eller historie, som du husker særlig godt?

”Det er kvinderne generelt. Jeg har set, hvad kvinderne bliver udsat for og den livskraft og evne til at rejse sig på trods. Men vi har også virkelig set bagsiden. Der er ikke

den type vold kvinderne ikke er blevet udsat for – selv drab. Man kan ikke sikre kvinder i prostitution. Jeg har i alle årene ikke set noget positivt ved prostitution - selvom det har været en overlevelsesmekanisme for mange.”

Hvad er du stolt af at have bidraget til i KFUKs Sociale Arbejde?

”Kombinationen af både at kunne arbejde konkret med kvinderne og samtidigt have det lange lys på og gøre en forskel i forhold til den overordnede politiske dagsorden f.eks. at få sat prostitution på dagsordenen til det store Verdens Social Topmøde i København i 1995.

Der var så meget foragt og hån – og her gør Reden en kæmpe forskel. Vi fik sat kvindernes vilkår på dagsordenen. Vi fik sat Rederne på landkortet – og gjort dem til et sted, man kendte og regnede med”, slutter Dorit Otzen.

KFUKs Sociale Arbejde og Redernes arbejde tog sit udspring fra banegårdstjenesten på Københavns Hovedbanegård. Mange ting har ændret sig i prostitutionsmiljøet bl.a. kommer kvinderne nu fra udlandet og ikke fra landet i håbet om en bedre tilværelse. Rederne er dog stadig et lavtærskeltilbud med fokus på udsatte kvinder i misbrug og prostitution, hvor alle er velkomne og hvor medarbejderne har fokus på, at alle har ressourcer og værdi, og hvor man altid bevarer håbet.

Chloe Avo Holm
er i dag danser,
træner og
forfatter

Chloe

– En tidligere bruger af Reden København fortæller

Book et foredrag

Chloe er i dag også foredragsholder og fortæller om rejsen henimod det liv, hun har i dag. Det er muligt at booke et fælles foredrag med Chloe Avo Holm og Susanne Exner, Indsamlingschef, KFUKs Sociale Arbejde. Honorar aftales individuelt. Kontakt Susanne Exner på se@kfuksa.dk hvis din klub, kirke eller andet er interesseret.

Chloes barndom var præget af svigt, og i en meget ung alder havde hun prøvet det meste for at skaffe penge til stoffer. Da hun var 12 år, havde hun sin første kunde på Halmtorvet. Prostitution blev dén løsning der var, for at få råd til det stofmisbrug, der kom til at præge de næste 12 år af Chloes unge liv.

I bogen "Stjernebarn" fortæller Chloe blandt andet, hvad Reden betød for hende i de perioder, hvor hun var længst nede.

"Når alt ramlede gik jeg ofte ned i Reden. Jeg satte mine ben der første gang, da jeg var 16. Jeg var kommet der løbende siden. Ikke længe efter mit mislykkede første afvænningsforsøg. Mere efterhånden som tiden gik, især efter jeg ikke længere havde en lejlighed."

Reden blev det sted, hvor det var muligt at få en pause fra gaden. *"Hos Reden*

fik jeg et tæppe, en blød stol og et rundstykke med smør. En dejlig varm modtagelse af de søde damer, der ikke spurgte for meget, men bare lod mig falde sammen og få ro et øjeblik. Et øjebliks pause."

Opgivet som 24-årig

Chloes bog, "Stjernebarn", er historien om et helt urimelig hårdt liv og om et barn, der alt for hurtigt skal blive voksen. Men det er også historien om en ung kvinde med en helt usædvanlig råstyrke. Da Chloe var 24 år, havde hun været igennem 23 mislykkede misbrugsbehandlingsforsøg, og kommunen slog kassen i. Beskeden var "Vi kan ikke hjælpe dig.". At blive opgivet som 24-årig, fordi man har haft for mange mislykkede misbrugsbehandlingsforsøg, virkede både umenneskeligt og ubærligt for Chloe. Chloe beskriver situationen sådan i sin bog, da hun af sin sagsbe-

handler fik besked om, at de ikke længe-re ville hjælpe:

"Jeg fik et kæmpechok. Jamen I har jo altid hjulpet mig. Jeg vil gerne i behandling. Jeg vil jo gerne leve. Jeg vil jo gerne have et liv. Jeg kan ikke mere, jeg er tyndslidt, bor på gaden, er færdig. Jeg kan ikke trække mere. Jeg kan ikke mere og har bare lyst til at dø. I må da kunne hjælpe.". Men beskeden var entydig. Kommunen ville ikke mere. Chloe gik i stedet til Reden og fik fat på en fra personalet. "Jeg forklarede det hele. Fortalte om afslaget. Forklarede, at det var nu. Nu var jeg klar. Jeg ville vende mit liv nu. Jeg ville i behandling. Den varme kvinde, jeg havde fået fat i, så venligt på mig. Hun forstod. De kendte mig i Reden. De havde fulgt mig si-

den jeg var 16. Havde fortalt mig, at der var mere til mig. At jeg ikke passede ind her. De havde set alle de gange, jeg ikke havde været klar. Alle de gange, hvor det ikke havde været nu. "Nu er det nu", gentog jeg og så kvinden direkte i øjnene. Hun nikkede alvorligt. Indforstået. "Okay", sagde hun. "Nu er det nu".

Det var vendepunktet. Reden fandt et nyt tilbud under Socialministeriet, og som 24-årig lykkedes det Chloe at komme ud af et alvorligt heroinmisbrug.

I dag er Chloe danser, forfatter og træner. "Stjernebarn" er historien om et ungt liv, der er så barskt, at man næsten ikke kan tro, det er muligt at komme ud på den anden side. Men det var det for Chloe. Det er en reminder om aldrig at opgive håbet og altid bevare troen på, at det kan betale sig at blive ved med at investere i menneskeliv.

"Når alt ramlede, gik jeg ofte ned i Reden", fortæller Chloe Avo Holm i bogen "Stjernebarn"

"Jeg var kommet ned i Reden til mit næsten daglige besøg. Det havde heldigvis været en hurtig dag på Halm-torvet. Jeg kunne slappe af i hele to dage. Det var stort. Man kunne aldrig vide, hvad en dag ville bringe af indtægter. Priserne varierede efter kundernes behov, men indimellem var man heldig, som jeg havde været i dag. at en kunde gav lidt ekstra betaling. 2.500 kroner skulle der i hvert fald gerne være om dagen til stofferne. De var hjemme nu og endda til to dage. Jeg gik ind gennem døren og fik lavet en kop kaffe og smurt en bolle og satte mig i den store lænestol: Arhh, et pusterum fra det hele. "Chloe" lød det fra personalet. Jeg kiggede op. De kendte mig her. De kendte jo også min mor, så jeg følte nærmest, de var en del af min familie.[] Eller måske var det ikke så meget personalet som i selve Redens lokaler, at jeg følte mig så meget hjemme. Filosoferede jeg lidt. Nej, blev jeg enig med mig selv om. Det var hele Reden, lokalerne og alle menneskene. Det var min familie." Fra "Stjernebarn" af Chloe Avo Holm.

Vi har en forpligtelse til at bringe vores erfaringer i spil

Kira West har mange års erfaring med fortalerarbejde på vegne af udsatte mennesker, de seneste 6 år i KFUKs Sociale Arbejde – dog kun indtil 1.3. 2022, hvor hun fik nyt job. Hun mener, at man påtager sig et vanvittig stort ansvar, når man gør sig til talsperson på vegne af andre, men påpeger samtidig, at man som organisation, der arbejder med socialt udsatte mennesker, får en masse viden, som kan og skal bruges til at forbedre vilkårene for socialt udsatte mennesker.

Kira West

Kira West er formand for Rådet for Socialt Udsatte og direktør i Hjem til Alle Alliancen. Indtil 1.3.2022 var hun forstander for Reden København, Reden International og KFUKs Sociale Arbejdes Krisecenter.

“**F**orestil dig, at du har en af dine brugere stående ved siden af dig, når du fx mødes med en socialordfører og skal fortælle om kvindernes vilkår eller skriver opslag eller debatindlæg. Hvis du tror på, at hun kan genkende og se sig selv i det, du siger, har du gjort dit fortalerarbejde godt.”

Sådan siger Kira West om det at tale for eller på vegne af andre. Om det store ansvar. Om at forberede sig ordentligt og grundigt. Og om, hvorfor det er vigtigt at tale på vegne af socialt udsatte mennesker, som, selv om de har præcis de samme rettigheder som alle andre, ikke

har samme muligheder for at få adgang til de rettigheder, fx komme til lægen eller få rusmiddelbehandling. Og heller ikke til at komme til orde og blive hørt.

“Der er mange barrierer for at få adgang til hjælp, når man lever et kaotisk liv på gaden. Nogle barrierer er digitale, fx indkaldelser og vigtige oplysninger fra hospitalet og kommunen i e-boks, som næsten ingen har adgang til. Andre handler om at der ikke tages hensyn til

Uddrag af definition på Fortalervirksomhed

Fortalervirksomhed er en aktivitet udført af et individ eller en gruppe, der har til formål at påvirke beslutninger inden for politiske, økonomiske og sociale institutioner. Fortalervirksomhed omfatter aktiviteter og publikationer for at påvirke offentlig politik, love og budgetter ved at bruge fakta, deres forhold, medierne og beskeder til at uddanne embedsmænd og offentligheden. Fortalervirksomhed kan omfatte mange aktiviteter, som en person eller organisation udfører, herunder mediekampagner, offentlige taler, igangsættelser og publicering af forskning. Lobbyisme (ofte af lobbygrupper) er en form for fortalervirksomhed, hvor en direkte henvendelse til lovgivere om et specifikt spørgsmål eller en bestemt lovgivning.

Kilde: Wikipedia

Hullerne i det store sikkerhedsnet skal gøres mindre. Det er det, der er formålet

stofbrug, fx manglende abstinensbehandling på hospitalerne, så udsatte går fra livsvigtig behandling. Det er alt for svært at få hjælp for de mennesker, og sociale tilbud bruger ekstremt mange ressourcer på at bygge bro til det offentlige. Det er vigtigt at gøre politikerne opmærksomme på den ulige adgang til social- og sundhedssystemet, så flere kan få hjælp”, siger Kira West.

Et net under sikkerhedsnettet

”Når man laver socialt arbejde får man en masse viden om udsathed, som jeg synes, man har en pligt til at bringe videre til dem, der har ansvaret for vores hjælpesystemer. Ofte er den viden ikke med i forskning og data på området, fordi mange af de mennesker er under radaren og udenfor systemet. De vilkår, som fx Redens brugere lever under, er ikke kendt af den brede befolkning, eller af politikerne for den sags skyld. Og hvis man skal lave lovgivning, som har betydning for en gruppe mennesker, er det vigtigt, at man har så meget viden som muligt om de mennesker.”

”Jeg plejer at se det arbejde, vi laver i KFUKs Sociale Arbejde og lignende organisationer som et sikkerhedsnet under det store sikkerhedsnet, som velfærds-samfundet udgør. Samfundet ændrer sig, og vi som organisationer skal være agile og rykke rundt og gribe folk dér, hvor de falder. Det er det, som er vores eksistensberettigelse. At vi kan det”, siger Kira West.

Hun minder om, at det ikke er mere en 1 ½ generation siden, at det at være enlig forsørger var forbundet med stor social udsathed og stigmatisering, men fordi så mange aktører har brugt kræfter på at tale imod stigma og gøre indsigelser imod de samfundsstrukturer, som gjorde det svært at være enlig forsørger, er det anderledes nu.

”Hullerne i det store sikkerhedsnet skal gøres mindre. Det er det, der er formålet. Vi får hele tiden skabt nogle forbedringer, men der opstår også nye, sociale problemer og nye grupper, der skal gribes og laves ændringer for”, siger Kira West.

”Personligt er jeg er drevet af en ekstrem meddelelsestrang. Jeg kan slet ikke lade være med at fortælle om problemer og løsninger, når jeg kender til dem. Man kan bedrive fortalervirksomhed på mange måder – man kan være meget synlig og larmende og indigneret og man kan arbejde mere bag gardinerne. Det er vigtigt at være synlig og fortælle om, hvordan social udsathed ser ud, men jeg foretrækker helt klart at arbejde bagom. Man får mere igennem, og det handler også om respekt for dem, man taler på vegne af, apropos kvinden, der står ved siden af. Fortalerarbejde er relationsarbejde. Min erfaring er også, at hovsæløsninger udløst af pres sjældent virker særlig godt. Man skal være tålmodig, grundig og konkret, og hvis du er i tvivl, så spørg fagpersonalet eller en bruger”, slutter Kira West

Omsorg, Handling og Håb: Tre vigtige pejlemærker for KFUKs Sociale Arbejde nu og i fremtiden

Den 3. januar 2022 satte KFUKs Sociale Arbejdes nye generalsekretær, Ann-Sofie Bech von Hielmcrone, sig for første gang i stolen på det kontor, der danner den nye ramme for hendes arbejdsliv. Kontoret er på mange måder et knudepunkt for det mangfoldige sociale arbejde, der bliver udført rundt omkring i KFUKs Sociale Arbejdes mange tilbud. Vi har sat Ann-Sofie stævne til en snak om fremtiden i en organisation, som står på skuldrene af en lang historie og som altid har set det som sin fornemste opgave at gå forrest og handle, hvor der er et behov.

Man skal ikke have været ret længe i samme rum som Ann-Sofie før man bliver klar over, at her er et menneske, som sætter pris på at være i bevægelse. Kontoret er let og luftigt, vinduet er åbent, det samme er døren – altid – og på gulvet står en flipover med noter fra formiddagens møde. Men fra det øjeblik, Ann-Sofie sætter sig ved bordet, er hun nærværende og 100 procent til stede. Det sidste er en personlig værdi for hende, fortæller hun – at være nærværende og vise omsorg, både på det mere abstrakte plan for hele organisationen, og på det konkrete plan i forhold til jobbet som leder.

“Jeg har et stort omsorgsgen”, smiler Ann-Sofie og fortæller om, hvordan hun gennem sit arbejdsliv har været draget af at være i jobs, hvor hun følte, at hun kunne bidrage til at ændre

Ann-Sofie Bech von Hielmcrone

Ann-Sofie er vokset op i Ølgod i Vestjylland, er jurist af uddannelse og har arbejdet som leder inden for socialområdet i mange år.

Ann-Sofie har siden hun var helt ung haft forskellige jobs i servicebranchen og en del frivilligt arbejde, både før, under og efter sin uddannelse, bl.a. i en ungdomsklub, i en lektiehjælp, en musikforening og som bisidder for handlede kvinder fra Vestafrika og med etablering af et Safe House for disse kvinder. Da Ann-Sofie blev færdiguddannet i 2001, fik hun job i Flygtningenævnets Sekretariat, derefter godt 6 år i Røde Kors Asylafdeling. Siden har hun arbejdet som leder i både Københavns og Aarhus Kommune. Begge steder har arbejdet været fokuseret på to emner: Rammerne for socialt arbejde og faglig kvalitet.

Ann-Sofie er mor til en dreng på 16 år og gift med Stig.

(livs)situationen i en positiv retning for andre – hvad enten det har drejet sig om brugere, borgere, kunder eller medarbejdere.

”Da jeg blev færdiguddannet i 2001, fik jeg job i Flygtningenævnets Sekretariat. Og det er alletiders læreplads i forhold til offentlig forvaltning og god sagsbehandling. Noget jeg har kunne trække på i alle de lønnede og frivillige jobs, jeg har haft siden. Derefter var jeg godt 6 år i Røde Kors Asylafdeling. Og det er faktisk en boligforening, en socialforvaltning og en civilsamsfundsorganisation i en og samme butik. Målgruppen er socialt og kulturelt udsatte mennesker, rigtig mange af dem med traumer og alle med en meget usikker fremtid. Og det ligner jo den situation som mange af vores brugere også befinder sig i. Oplevelsen af at være marginaliseret og stå udenfor kan være meget præsent, både for flygtninge og for mennesker, der lever i social udsathed”.

Ann-Sofie fortæller, at hun er meget rørt over den måde, hun er blevet taget imod på i KFUKs Sociale Arbejde.

”Det er hele vejen rundt, fra Landsformand og -bestyrelse til medarbejdere og ledere i institutionerne og til medarbejderne på hovedkontoret – jeg er blevet mødt med stor varme og positive forventninger. Det gør mig bare rigtig glad og styrker min i forvejen store motivation for at ville gøre det her rigtig godt”, siger hun.

En stor opgave på den nye generalsekretærs bord bliver at stå i spidsen for at udvikle en ny strategi, der blandt andet skal sikre KFUKs Sociale Arbejde en tydeligere stemme i den offentlige og politiske debat og styrke sammenhængskraften internt i organisationen.

”KFUKs Sociale Arbejde er vokset utrolig meget de seneste år, og nu er det vigtigt at sikre, at organisationen hænger godt sammen så vi – til gavn for de mennesker, der kommer i vores tilbud – kan opnå maksimal synergi af alt det gode arbejde, vi leverer rundt omkring i organisationen. Samtidig skal vi styrke vores interessevaretagelse – det skylder vi vores brugere. Social udsathed i Danmark har mange ansigter, og det er vores opgave at være med til at pege på de forskellige og meget komplekse behov, og de krav på støtte, vores brugere har”, siger Ann-Sofie.

Handlingsorienteret vs. handlingsanvisende

”Der ligger mange og store og komplekse opgaver og venter, men heldigvis er jeg som person ret handlingsorienteret”, smiler Ann-Sofie og fortsætter ”hvis du spørger nogle af mine tidligere medarbejdere og kolleger, vil de nok sige, at jeg til tider kan have lidt for meget fart på. Jeg vil meget gerne have, at vi gør noget af alt det, som vi får øje på at vi skal, og også gerne relativt hurtigt, så vi kan mærke, at vores forandringer virker. Men selvfølgelig skal det ikke gå så hurtigt, at der er nogen, der oplever ikke at være en del af processen. I sådan et job som jeg har fået her, er det for mig meget vigtigt at skelne imellem at

være handlingsorienteret, som i at være garant for, at der sker en udvikling, og at være handlingsanvisende, som i at fortælle andre, hvordan de skal handle. Det sidste skal vi ikke, hverken internt i organisationen eller i samarbejdet med brugerne. Vores brugere er eksperter i deres liv, og vi er eksperter på hver vores arbejdsområde. Det har jeg stor respekt for. Jeg mener derfor ikke vi skal fortælle hinanden, hvad vi skal gøre, men blive enige om hvor vi skal hen, og så alle sammen bruge vores kompetencer – faglige, personlige og formelle – i arbejdet mod at nå de mål, vi har sat os”, siger hun.

Begrebet Håb har altid betydet meget i KFUKs Sociale Arbejde og er også centralt som ledetråd og omdrejningspunkt for 75-års jubilæet. Hvis man beder Ann-Sofie forholde sig til håb som en værdi for organisationens arbejde, siger hun:

”Håb er på en og samme tid meget abstrakt og meget konkret. For mig er begrebet håb knyttet sammen med den forhåbning og den tiltro jeg har til vores måde at arbejde på. Med afsæt i fagligheden og vores værdigrundlag vil vi gerne være i stand til at støtte vores brugere i at opnå de forandringer i deres liv, de ønsker sig, håber på og har brug for. Vi kan alle noget, men ingen kan klare alting alene. Jeg mener vi med vores arbejde også giver håb til de mennesker vi hjælper, fordi de sammen med os kan mere af det de gerne vil. Derfor tror jeg også rigtig meget på værdien af fællesskaber,” slår hun fast.

”KFUKs Sociale Arbejde har i 75 år været en organisation, som har været drevet af netop det – stærke fællesskaber, først med Fanny Truels Jensen og KFUK-spejderne og senere med andre stærke og modige kvinder og mænd, som har turdet at gå forrest for at hjælpe og råbe politikerne op, når de har set social nød og et behov. Og behovet er bestemt ikke blevet mindre.”

”Jeg er stolt af at være blevet en del af KFUK Sociale arbejde. Jeg tror på det vi kan og vil, og jeg glæder mig til alt det, vi skal sammen”, slutter Ann-Sofie.

PENGE FRA ARV GØR EN STOR FORSKEL FOR KFUKs Sociale arbejde

De penge, der testamenteres til KFUKs Sociale Arbejde, har en enorm betydning og gør at vi kan hjælpe endnu flere mennesker i vold, prostitution og misbrug.

I Danmark har vi en lang og stolt tradition for at skabe varig forandring, ved at målrette vores testamente og arv. KFUKs Sociale Arbejde får jævnligt donationer fra mennesker, der ønsker at deres arv, skal gøre en forskel for mennesker, der rammes urimeligt hårdt af vold, misbrug, prostitution og andre former for social udsathed, der kræver en hjælpende hånd.

Lad livstræet vokse

Din arv kan være med til at sikre, at vi kan hjælpe med den helt rigtige hjælp på det rigtige tidspunkt. Nye indsatser er både dyre og meget svære at skaffe penge til, før de er flyvefærdige. Det er særligt der, trofaste støtters arv og gaver er helt uundværlige.

KFUKs Sociale Arbejde hjælper gerne med testamente

Hvis du ønsker at tegne testamente til fordel for KFUKs Sociale Arbejde – uanset om det er med et mindre eller større beløb, så ring gerne, hvis du vil høre mere om, hvordan du bedst kan gøre en forskel med din arv.

Kontakt Susanne Exner, indsamlingschef, på mail se@kfuk-sa.dk eller tlf. 35254466

75 år

- og mere til med din hjælp

Vores medlemmer, givere og frivillige har altid været kernen i vores arbejde og grunden til at vi kan udføre det på den bedst mulige måde. Det er afgørende for vores arbejde at vi fortsat har alle tre.

De første tilbud er bygget på en stærk fælles indsats. Hjælp os med at fortsætte traditionen. Vi takker for alt hvad du har mulighed for at give.

MEDLEM

Lige nu kan du blive medlem for 200 kr. om året på www.kfuksa.dk/blivmedlem

FRIVILLIG

Du kan give din tid som frivillig i en af vores institutioner over hele landet eller i vores genbrugsbutikker i København, Odense og Aalborg. Meld dig på www.kfuksa.dk/blivfrivillig

DONOR

Du kan altid støtte arbejdet med et enkelt eller fast beløb online på www.kfuksa.dk/stot eller mobilepay 27467

Sidder du med en god idé til hvordan man kan støtte arbejdet, så er du velkommen til at række ud til os.

Fanny Truels Jensens
graffittiportræt pryder
væggen i Kontaktcentret
Vesterbros gårdhave

